

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstrene af Chambéry

Marts - April • År 2024 - nr. 2

GENERALRÅDET

TO SIDER AF PÅSKEN

Sr. Dolores Lahr CSJ

Generalrådet

Påskan varer halvtreds dage - fra påskesøndag til Kristi Himmelfartsdag - og kulminerer pinesøndag, hvor Helligåndens komme fejres. I nogle dele af vores verden falder påskan sammen med forårssæsonen, og kirkerne er pyntet med årstidens blomster. Det ses som en tid med fornyelse,

håb, forventning og løfter. I andre dele af verden falder påskan sammen med efteråret, og kirkerne pyntes med høstkrans og efterårsbuketter. Det ses som en tid for fornyelse og refleksion, når bladene bliver gyldne, og vejret bliver køligere.

Vi kan spørge os selv:

OVERSIGT

Generalrådet

To sider af påskan

FORSIDE

JPIC

Brasilien: At åbne horisonter af håb i den halvtørre region Bahia

3

Italy: Sovesale er ikke længere et tilstrækkeligt svar

5

IFC

USA: Vigtigheden af politikker og procedurer

7

PROVINS/REGION/MISSION

Frankrig/Belgien: En søjle i Kongregationen

9

Tanmaya: Omfavnelser af retfærdighed og fred

10

Nye Helgener

11

Pachmarhi: Min interkulturelle oplevelse i Kerala

12

Frankrig/Belgien: Kvindernes Internationale Kampdag den 8. Marts

13

ICC: ICC kontaktpersoner mødes

15

En sti er både lys og mørk

“Er der to sider af påsken?”
En for det nye, håbet,
forventningen og løftet? Og
en anden påske for fornyelse

og refleksion? I virkeligheden
lever vi begge sider af
påsken, når vi deltager i
påskemysteriet: Jesu Kristi

lidelse, død og opstandelse.
Dette mysterium er den
grundlæggende tro for alle
kristne.

Påsken er en særlig
tid, hvor kristne er
opmærksomme på, hvad
Jesus har gjort for os, men
det er ikke de eneste gange,
vi oplever påskemysteriet.
Dette mysterium er en del
af vores hverdag; det er
erfaringen af at dø og opstå,
død og nyt liv.

På vores livsrejse kan
vi opleve, at en elsket dør,
og at et nyt barn fødes. Vi
bliver afskediget fra et job,
vi elsker, blot for at finde en
ny tjeneste, nye kammerater,
på et nyt sted, der er mere
livgivende end det, vi
“mistede”. De to sider af
påsken.

I sit “Urbi et Orbi”-
budskab påskesøndag den
31. marts talte Pave Frans
om mange situationer i
verden, hvor der er megen
konflikt og megen lidelse.
Men han talte også om det
håb, som Jesu opstandelse
er et bevis på, og det håb,
som vi ikke må miste.

Opstandelsen fortæller
os, at døden ikke længere
har “det sidste ord”, og der er
kraft i håbet om, at nyt liv vil
komme ud af døden. Vi lærer
af Jesus, at der kan komme
nyt liv ud af døden, at der er
mening i svære tider, og at
Gud er med os. Altid.

AT ÅBNE HORIZONTER AF HÅB I DEN HALVTØRRE REGION BAHIA

Sr. Jacqueline Conceção dos Santos CSJ

Brasilien

At fejre "Jordens Dag" har aldrig været så vigtigt, som det er i dag, på grund af manglen på omsorg og respekt for vores fælles hjem. I fællesskab med alle dem, der kæmper mod vores destruktive måde at forholde os til naturen på, er vores konkrete handling uddannelse på landet i form af

en familieskole for landbrug i regionen Cicero Dantas, Bahia, Brasilien.

Vores kommunitet i Cicero Dantas er en del af den komplekse virkelighed i Bahias bagland, hvor alvorlige sociale, økonomiske og politiske problemer forværres af miljønedbrydning og

langvarige tørkeperioder. Disse problemer har tvunget hundredvis af landarbejdere til at migrere til de store byer. I denne udfordrende kontekst blev familieskole for landbrug skabt som et svar. Den repræsenterer en løsning på en situation, der får begavede unge mennesker til at søge

Praktisk undervisning

Deltagelse i en konference

potentiale med respekt for livet og naturen, vores fælles hjem.

Studiet af denne halvtørre region giver eleverne mulighed for at forstå vand som en dyrebar og begrænset ressource, at identificere de planter, der kræver mindst vand for at bære frugt, og at lære, hvordan man optimerer familielandbruget, bæredygtig forvaltning af Caatinga (tør skovregion i det nordøstlige Brasilien), så livet bliver muligt i det fjerntliggende bagland, hvilket reducerer strømmen af migranter fra landområderne til byerne. Derudover er familieskole for landbrugs

mod andre regioner i Brasilien, hvilket yderligere forårmer vores område, fordi de mest aktive og bedst forberedte unge hjerner rejser.

På familieskole for landbrug har vi sat os for at skabe betingelserne for, at teenagere og unge kan deltage i et otteårigt kursus, hvor de kan forberede sig på at etablere et harmonisk forhold til jorden og landbrugsaktiviteter, lære nyskabende teknikker til et bæredygtig og økologisk jordbrug og brugen af regnvand, som er så værdifuldt og så knap i denne region. Denne formative og socialt produktive proces giver unge mennesker mulighed for at gå nye veje og udforske det menneskelige og produktive

Bønnesession

mission den integrerede dannelse af elever og deres familier, der hjælper dem med at udvikle sig intellektuelt og socioøkonomisk gennem en pædagogisk model, der afprøver ting i praksis for at lære af det. Det giver dem chancen for at tage deres liv i egne hænder og skabe en anden historie både på et personligt og samfundsmæssigt plan.

Familieskole for landbrug anvender en pædagogik, der

veksler mellem femten dage på skolen og femten dage hjemme, hvilket forhindrer den unge i at distancere sig fra sin familie og sit sociale miljø. Skolen er også et sted, der giver menneskelig og åndelig dannelse; det er et sted med respektfuld sameksistens, der hjælper med at øge bevidstheden om, at vi alle er forbundet.

På familieskole for landbrug er sameksistens en lærerig og transformerende kraft, men det er også en

udfordring, en provokation og en mulighed. Selv når de kun er teenagere, eksperimenterer eleverne allerede og lærer, hvordan man er selvstændig, ansvarlig, selvsikker og selvbevidst, hvordan man forholder sig til og samarbejder med andre. De lærer at være tolerante, respektfulde og tilgivende og at tro på det smukke i venskab - med få ord: de lærer at være sande mennesker.

SOVESALE ER IKKE LÆNGERE ET TILSTRÆKKELIGT SVAR

Sr. Rosalba Scaturro CSJ

Italien

Kapernaum var på Jesu tid en kulturel korsvej. Efter tredive år i Nazaret, sin dåb i Jordan og fyrrer dage i ørkenen, valgte Guds søn "hedningernes Galilæa" til at begynde sin offentlige mission. Ligesom det var tilfældet for Jesus, er der brug for karismen, som skaber enhed overalt, selv om det var og er nødvendigt at træffe et valg.

Det var dette billede, jeg mere eller mindre havde i tankerne, da jeg i sommermånederne sidste år forberedte mig på at tage af sted til en ny - og i det mindste for mig - ukendt mission, nemlig i Ravenna sammen med emigranter.

Vores kommunitet består af to søstre, mig selv - koordinator for sognets herberg "Den Gode Hyrde"

og sr. Mariaelena Aceti, som ud over sine pligter som generalkasserer, driver skolen, der underviser udlændinge i italiensk, sammen med en ældre og energisk kvinde. Vores kommunitet finder mening i at hjælpe disse mennesker, som nogle gange er ofre for den kriminelle verden, andre gange er ofre for diskrimination og ofte -

Sr. Rosalba med en gruppe emigranter

desværre - for bureaukrati.

Siden den 4. september sidste år, hvor jeg første gang åbnede vinduet for at lytte, har livet - gennem de mange, der kom for at bede om hjælp - præsenteret mig for vanskelige problemstillinger. Den mest dramatiske er, at det er umuligt for indvandrere at leje et hus. Hvis kommunen på den ene side ikke formår at åbne de lejligheder, den ejer, for dem, stoler borgerne på den anden side heller ikke på dem og foretrækker at lade deres lejligheder stå tomme i stedet for at leje dem ud.

Mellem at nægte at udleje og at udleje med risiko mener vi, at der er en anden mulig vej, som vi som Sankt

Joseph Søstre i Ravenna forsøger at blive klogere på. Det ville for eksempel være nødvendigt at stole på og støtte de emigranter, der med en arbejdskontrakt er i stand til at betale husleje. At have et hus er at have en bopæl og et hjemsted og at have de nødvendige dokumenter og at kunne drage fordel af ydelser og rettigheder. At udleje et hus til udlændinge er således at give dem deres værdighed og at arbejde hen imod en reel integration. Herberger som "Den Barmhjertige Samaritaner" - og der er to andre i området - kunne vende tilbage til at være et "udgangspunkt", der fortsat byder mænd og kvinder uden

arbejde velkommen, der er langt væk fra eller uden familie, og som er tvunget til at leve på gaden.

Det er kun lidt mere end seks år siden, at dette kommunitet blev etableret for at stå for noget af San Rocco-sognets velgørenhedsarbejde, men når vi lytter til dem, vi forsøger at hjælpe, indser vi, at grænserne for missionen udvider sig. I dag bliver vi ikke kun bedt om at "få beskidte hænder", men også om at "sætte ansigt på det". At forpligte os til at tilbyde værdighed og kæmpe for en ægte integration er nu vores brød og smør; og vi håber, at det snart vil være det for Provinsen i Italien.

VIGTIGHEDEN AF POLITIKKER OG PROCEDURER

Sr. Barbara Mullen CSJ

USA

De fleste organisationer reviderer ofte politikker og procedurer for at fastholde deres mission, vision, aktuelle virkelighed og interne kontrol. Politikker og procedurer giver mulighed for at måle overholdelse og forhindre fejl. De måler organisationens forpligtelse over for dens værdier og mål og beskytter også mod retssager og medarbejderansvar.

Religiøse kongregationer er både civile og kirkelige organisationer. Kongregationer omfavner deres mission, skaber en vision for medlemmer og gode gerninger og anerkender, at skiftende miljøer kræver periodiske gennemgange. Ligesom civile organisationer har brug for politikker og procedurer

for at være effektive og overholde love og regler, har religiøse kongregationer brug for dem for at skabe kontinuitet og sikkerhed, især når nye lederteams og økonomipersonale begynder. Periodisk gennemgang giver mulighed for at evaluere økonomi og investeringsrådgivere fra år til år og fra råd til råd.

Da den nuværende internationale finanskommission mødtes i 2003, gennemgik den politikker og procedurer for vores investeringer og forvaltere. I årenes løb og nogle gange i udfordrende tider har generalkassereren og kommissioner skabt politikker og procedurer, der holdt Kongregationen solvent, sørgede for medlemmernes

velfærd og kanaliserede ressourcer til at støtte CSJ's mission. Det var tid til at gennemgå og opdatere politikker og procedure, og vi var velsignede med at have dokumenter, som vi kunne arbejde ud fra. Vi var meget taknemmelige over for dem, der gik forud for os med et skarpt økonomisk overblik, og som stod i spidsen for fremragende arbejde fra 1812 til nu. Gud er sandelig god!

Finanskommissionen arbejdede på politikker og procedurer kaldet "Erklæring om Sankt Joseph Søstre af Chambéry's investeringspolitik". Den etablerer en fælles forståelse mellem Kongregationens investeringsmål og de investeringsrådgivere, der overvåger vores økonomiske

Politikker og procedurer

midler. Dette dokument ændrer ikke Provinsens, Regionens eller Missionens nuværende politikker. Men det kan bruges som oplæg, når hver Provins, Region og Mission gennemgår sine egne politikker. Generalrådet er bestyrelse for investeringerne på kongregationsniveau. Bestyrelsen har det betroede ansvar for at føre tilsyn med korporationens finansielle aktiver. Kongregationens generalkasserer og Den Internationale Finanskommission er rådgivende for Generalrådet. De har hver især en særskilt rolle med tilhørende ansvar. Den Internationale Finanskommissions rolle

omfatter blandt andet udvikling af politikker og procedurer for god regnskabspraksis, overvågning af konti, kontakt med forvaltere, anbefalinger til Generalrådet om nuværende og langsigtede økonomiske mål og gennemgang af projekter fra Den Globale Missionsfond.

Arbejdet med Kongregationens investeringspolitik gav Den Internationale Finanskommission et indgående indblik i, hvordan definitioner, regnskabspraksis, ledelsesinitiativer, uddelegerede ansvarsområder samt politikker og procedurer tilsammen beskytter

Kongregationens formue. En fremtidig gennemgang af denne erklæring vil sikre, at alle lever op til dens principper. Vi bliver mindet om Grundsætning 85: "Gå videre med gode gerninger indtil de næsten er færdige; og lad dem så vidt muligt udfyldes af en anden, der vil modtage æren". Når tiden er inde, vil en ny international finanskommission - uanset dens fremtidige navn - overtage arbejdet fra denne, ligesom vi tog imod det fra den sidste gruppe og alle finansgrupperne før dem. At modtage fra andre og give gode gerninger videre bidrager til Kongregationens liv og dens mission i verden.

EN SØJLE I KONGREGATIONEN

Sr. Jona Chinnappan CSJ

Frankrig/Belgien

Sr. Marie Pierre Ruche viede sit liv til evangeliets retfærdighed i Kongregationen og altid med omsorg for de svageste. Hendes liv blev næret af en dyb bekymring for alle. Det var ikke kun Provinsen, men hele Kongregationen, der var til stede på denne triste dag for at bevidne deres taknemmelighed og påskønnelse af vores kære sr. Marie Pierre Ruche. Hun vil aldrig forlade os.

Ved hendes begravelse ærede vi hende med tre symboler, der fortæller om sr. Marie Pierre Ruches liv.

TRÆET repræsenterer Kongregationens vækst takket være de frø, hun såede som generalpriorinde. Vi tror, at dette træ fortsætter med at vokse, hvor end Gud fører os hen.

Hendes ORDBOG som hun altid havde med sig. Med stor præcision

Sr. Marie Pierre Ruche

gjorde hun dokumenter fra forskellige kontinenter bemærkelsesværdigt tydelige. Og hvilken dedikation hun viste ved at hjælpe søstre, der ankom fra andre lande, med at blive integreret først og fremmest gennem landets

sprog.

KONSTITUTIONER:

Bogen med vores konstitutioner, som vi bragte ind i begyndelsen af messen, er et pejlemærke og et fundament for vores religiøse liv. To gange var

sr. Marie Pierre en del af et internationalt team, der reviderede konstitutionerne for vores Kongregation. Hun bidrog med sin visdom til revisionen af denne livsregel. Hun forbliver et eksempel på trofasthed og præcision for

os, og vi kan overlade det til hende at gå i forbøn for, at unge kvinder engagerer sig i ordenslivet og følger Kristus i vores Kongregation.

Søstrene fra Frankrig/Belgien oplevede et dybt fællesskab, som

forenede os gennem virtuel tilstedeværelse og de budskaber, vi modtog. Sr. Marie Pierre var en trofast tjener, der med generøsitet svarede på opfordringerne fra Kongregationen og sin Gud, som hun tjente hele sit liv.

OMFAVNELSE AF RETFÆRDIGHED OG FRED

Sr. Flora Gnanapragasam CSJ

Tanmaya

De indiske LAC (søstre fra Lyon-, Annecy-, Chambéry-kongregationen) JPIC-medlemmer samledes til deres årlige møde den 10. og 11. februar 2024 i Tanmaya-provinsens hus i Bhopal, Indien. 43 søstre fra hele landet deltog i dette enestående møde. JPIC's paraply omfattede medlemmer fra alle apostolater.

Sr. Nirmala Arul, IBVM, er en levende, karismatisk og passioneret JPIC-leder, stod for vores todages møde - både undervisning og workshoppen. Hun fortalte os, at JPIC forvandler liv i lyset af

Sr. Harshita præsenterer gruppens synspunkter

evangeliet, og at retfærdighed begynder i hjemmet.

Hun lagde vægt på en synodal tilgang i vores discernment og introducerede

et par modeller for vækst som U-turn-modellen, Loop Theory-modellen og Iceberg-modellen. Hun ledte os også alle gennem trinene i den

Sr. Neha, Sr. Shilpa, Sr. Philo, Sr. Arpita, Sr. Gloria, Sr. Flora, Sr. Harshita (JPIC-Styregruppe-Tanmaya-provinsen)

synodale proces: mødet, at lytte, erkendelsen og handlingen. På kreativ vis guidede hun os gennem de 17 Verdensmål for bæredygtig udvikling, der forhåbentlig er nået i 2030, og hun forbandt dem med "Laudato Si". Sessionerne var med udveksling og tankevækkende.

Alle deltagerne fik noget væsentlig viden med hjem, som de kan bruge i deres daglige praksis på rejsen med JPIC.

Til sidst evaluerede de tilstedeværende deres arbejde ved hjælp af en ramme til analyse af styrker, svagheder, muligheder og trusler i lyset

af strategisk planlægning. De blev også opfordret til at opstille mål, der er specifikke, målbare, opnåelige, relevante og tidsbegrænsede. Med en fornyet ånd i hjertet lavede deltagerne konkrete handlingsplaner for året med nyskabende ideer til missionen og til vores egen livsstil.

NYE HELGENER

Sr. Johanne Marie	88	Danmark	23.01.2024
Sr. Rinanagela Pairoto	83	Italien	27.02.2024
Sr. Diomira Lovino	102	Italien	08.03.2024
Sr. Patricia Dora	84	USA	16.03.2024
Sr. Therezinha Bernardi	84	Brasilien	29.03.2024
Sr. Odila Aparecida de Queiroz	80	Brasilien	29.03.2024
Sr. Marie Pierre Ruche	97	Frankrig	05.04.2024
Sr. Rohini Koovackal	54	Pachmarhi	20.04.2024

MIN INTERKULTURELLE OPLEVELSE I KERALA

Sr. Sushma Dung dung CSJ

Pachmarhi

Jeg tilbragte et år i Parakkapara i Kannur-distriktet i Kerala, som er en delstat i Sydindien, der ligger næsten 35 timers togrejse fra vores Pachmarhi-provins. Det var en vidunderlig mulighed, som min provincialpriorinde og mit råd gav mig for at leve og opleve en kultur, som var helt ny for mig.

Jeg var meget glad og fyldt med entusiasme, da jeg accepterede min første udsendelse efter mine 1. løfter, hvor jeg skulle bo i et helt nyt miljø. Jeg tog det som en udfordring til at leve og praktisere interkulturalitet, som vi taler meget om i dag i vores Kongregation.

Som enhver anden ung søster blev jeg bange, da jeg hørte om min udsendelse til Kerala. Samtidig var der en vis spænding i mig over at se Kerala, som er kendt som "Guds eget land".

Det var virkelig en udfordring at give slip på min frygt for at møde en ny kultur,

nye skikke, et nyt sprog, og jeg var nødt til at ændre min tankegang. Klar til at følge Guds vilje begyndte jeg min rejse til dette smukke land Kerala den 12. juli 2023 og nåede Kannur den 14. juli. Stedet var usædvanligt smukt med meget grønt, bakker, bjerge og små vandløb med

klart rindende vand, da det var regntid. Overalt så jeg høje og majestætiske kokospalmer fyldt med kokosnødder, betelnøddetræer, mangotræer, gummitræer, jackfrugttræer, sorte peberplanter med peberkorn, og det var alt sammen omgivet af grønt. Det var forbløffende! Alle mine

Sr. Sushma besøger en syg person

forbehold forsvandt, og mit hjerte blev fyldt med fornyet glæde.

Jeg blev budt varmt velkommen i kommunitetet af mine kærlige medsøstre Marina og Theresa. Om søndagen blev jeg introduceret til sognet, som bød mig velkommen med blomsterbuketter og smukke smil. Jeg begyndte allerede at føle mig hjemme. Langsomt, mens jeg boede sammen med mine medsøstre og mødte folk, lærte jeg deres måde at være på og forstod deres udtryk for kærlighed og accept. Jeg tror, at hvor der er kærlighed, er der ingen sprogproblemer. Søstre og menneskene tog sig godt af mig og lærte mig

mange ting. Deres kærlighed og støtte hjalp mig med at komme videre.

Snart blev jeg en del af alle aktiviteter og missioner i kommunitetet og sognet. Jeg blev sat til pastoralt arbejde, besøgte de syge, deltog i små kristne fællesskabers bønnemøder, familiebesøg og andre af sognets aktiviteter. Vi deltog aktivt i diskussionerne og delingerne efter bønnemøderne. Selvom jeg ikke kendte det sprog, som de lokale taler (malayalam), lykkedes det mig at kommunikere og relatere til dem. Jeg nød virkelig at møde folk og tale med dem med mine få ord på malayalam. Ofte bliver jeg inspireret af

deres måde at leve på, deres enkelhed, generøsitet, når de rækker ud til de trængende, deres hårde arbejde, deres hjælpsomme natur og bønpraksis.

I kommunitetet var jeg også i stand til at involvere mig i alle aktiviteterne: passe hus, lave havearbejde, passe kapellet, arbejde i marken og plante grøntsager, tage min tørn med at lave mad.

Jeg er evigt taknemmelig for den berigende oplevelse, det var at være i Parakkapara. Jeg har taget mange smukke minder med mig, som opliver min ånd og gør hvert øjeblik værd at huske og genopleve.

KVINDERNES INTERNATIONALE KAMPDAG DEN 8. MARTS

Sr. Sujatha Palepu CSJ

Frankrig/Belgien

Vi kan ikke lukke vores øjne eller hjerter for de sultne og skræmte børn. Som Sankt Joseph Søstre kan vi ikke være ligeglade, når vi ved, at tusindvis af kvinder i verden lider under sult, uretfærdighed og fejlernæring

i deres vigtige og sårbare rolle som livsgivere.

På Kvindernes Internationale Kampdag overvejede vi i kommunitetet på Jacob-Bellecombette, hvad vi kunne gøre i vores umiddelbare nærhed for at

forene os med den indsats, der gøres over hele kloden for at manifestere kvinders rettigheder. Blandt vores medarbejdere, som arbejder her hver dag, er der syv kvinder. I lyset af dette planlagde vi den 8. marts med

tre højdepunkter sammen med et par kvinder fra sognet.

Vi begyndte dagen med en taksigelsesmesse, hvor vi holdt os temaet og de vigtigste spørgsmål, der blev rejst i hele verden på denne dag, for øje. Spørgsmålene blev skrevet på en lille tavle og placeret foran alteret, hvor de blev liggende hele dagen.

Hvorfor ikke invitere vores medarbejdere til et måltid sammen med os? Det ville være en god anledning til at anerkende kvaliteten af deres arbejde for Provinsens fælles bedste og til at dele en god stund med hinanden. Det gode måltid og de lækre godter den dag hjalp os til spontant at formulere essensen af at være en kvinde - hendes mest anerkendte kvaliteter. Mens vi sad rundt om bordet, formulerede vi nogle af disse kvaliteter: tålmodig, opmuntrende, kreativ, opmærksom, intuitiv, intelligent, aktiv. Smilende,

følsom, smuk, tjener, tilgængelig, tolerant, diskret. Effektiv, stille, moderlig, medfølelse.

Herefter lyttede vi til personlige ønsker fra hver af de syv gæster: at blive respekteret, at være stolt af at være kvinde, at elske sig selv, ikke at lade mænd manipulere os, at anerkende og bruge vores talenter og kvaliteter. At blive så længe som muligt hos Sankt Joseph Søstre. Denne tid sammen, der var fyldt med opdagelser, inviterede os til at finde andre lejligheder til simpel deling med dem, der er tæt på os Det skal gentages.

Til sidst - sammen med omkring 40 søstre og lægfolk - mediterede vi over de fire korsvejsstationer, hvor kvinder deltog i Kristi lidelse: Jesus møder Maria - sin mor, Jesus lader Veronika tørre hans blodige ansigt, Jesus taler til kvinderne i Jerusalem, Jesus tages ned fra korset og lægges

i armene på Maria - sin mor. Vi tog os tid til at meditere over de scener, der ærer kvinder, som har brug for en fælles handling for at undgå at blive sat til side.

Den 8. marts underskrev vi sammen med foreningen Frankrig-Palæstina Solidaritet og Kollektivet for Solidaritet med Palæstina i Chambéry et brev til republikkens præsident, hvor vi bad om at suspendere alt militært samarbejde med Israel og at iværksætte diplomatiske og økonomiske sanktioner mod staten Israel, indtil den retter sig efter Den Internationale Domstol.

Vi beder til, at sandhedens lys, som overvinder hykleriet, vil trænge ind i folks samvittighed. Vi forsvarer alle kvinder, der lider under krigens ondskab. Lad os være stemmer for dem, der ikke har nogen stemme, for at kræve sandhed, retfærdighed og fred.

ICC KONTAKTPERSONER MØDES

Sr. Sumera (Pakistan) & Sr. Jayarani (Frankrig)

ICC

Lørdag den 24. februar 2024 holdt Den Internationale Kommunikationskommission (ICC) sit første virtuelle møde med kontaktpersoner fra Provinser, Regioner og Missioner. Der deltog søstre fra USA, Bolivia, Argentina, Indien, Brasilien og Pakistan samt to lægfolk med ansvar for kommunikation.

Formålet med mødet var at dele nogle retningslinjer for effektiv kommunikation

og at reflektere over den fundamentale rolle, som kontaktpersoner har i Kongregationen, da det er gennem dem, vi når ud til de forskellige virkeligheder på lokalt niveau.

Sr. Celine, som er bindeleddet mellem kommissionen og Generalrådet, bød alle deltagerne velkommen. I sine indledende bemærkninger mindede hun gruppen om, at dens mission med

kommunikation er at være Kongregationens stemme, at hjælpe med at skabe forbindelser og opbygge relationer, at fremme enhed og gøre vores karisme levende i dag.

Sr. Dolores hilste på gruppen med ord, der mindede os om Slutdokumentet fra vores Generalkapitel i 2021, som opfordrer os til at være og handle mere som én, til at være forenende, hvilket er kommunikationsfolks

- og dermed kontaktpersonernes - rolle. Hun påpegede også vigtigheden af at bruge teknologi med omtanke.

Som koordinator for Den Internationale Kommunikationskommission motiverede Sr. Eliana fra Brasilien entusiastisk deltagerne i dette første virtuelle møde. Hun fremhævede vigtigheden af kontaktpersonerne, som er vores umiddelbare forbindelse til

Medlemmer af ICC

Sr. Celine taler til gruppen

Provinserne, Regionerne og Missionerne. I deres rolle lever de vores karisme og er et tegn på fællesskab. Kommunikation er et væsentligt element i samfundet, hvad enten det er Jean-Pierre Médaille og vores pionersøstre eller vores teknologiske verden, som kræver, at vi hele tiden opdaterer os.

På et mere praktisk plan beskrev sr. Barbara (USA) og sr. Navya

(Pachmarhi-provinsen, Indien) Den Internationale Kommunikationskommissions arbejde og gav nogle retningslinjer for at skrive artikler til CSJournalen og hjemmesiden. De understregede vigtigheden af at være opmærksom på falske nyheder og give sande og præcise oplysninger. Alt for ofte cirkulerer misinformation som sandt - selv blandt søstre. Og det bliver mere og mere

udbredt med den voksende brug af kunstig intelligens. Derfor er der behov for, at kommissionen uddanner søstre i sådanne emner.

De understregede også vigtigheden af at give fuldstændige oplysninger i hver artikel og gøre den interessant, så læseren bliver engageret. En vigtig ting der er værd at huske, når man skriver til et internationalt publikum, er, at læseren ikke er bekendt med stedet, menneskene og de organisationer, der er velkendte lokalt. Derfor er skribenten nødt til at forklare nogle ting, som et lokalt publikum måske ikke har behov for at få forklaret. Det er også nyttigt at inkludere fotos eller grafik, der relaterer til teksten.

Uanset om det er til CSJournalen, hjemmesiden, Facebook, YouTube eller ZOOM-møder har hvert medlem af kommissionen en vigtig rolle at spille for Kongregationen.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos
Sr. Leni Menegat

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Joséphé Chorot
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambéry.org

E - MAIL

icc@csjchambéry.org